

Karin Söderqvist

Jag hade förmånen att lära känna den nordsvenska rasen på Wången i slutet av 80-talet. Gick en 10 v hästkötarkurs och fick prova på all typ av körning. Sen blev jag kvar som anställd och gjorde totalt sex år under Alf Olofssons ledning. Att bo och leva på en gård med så mkt häst var givetvis mkt lärorikt. Utbildade mig till ridlärare level 3 och C-tränare i körning. På Wången hade man ständig tillgång till välkörda hästar så det var först när jag bytte arbetsgivare som suget efter en egen körhäst väcktes. Har alltid använt hästen till diverse praktiska gårdssysslor och varje midsommar arrangerade vi en körtävling. När jag flyttade söderut öppnades möjligheten till att även tävla i sportkörning.

Lukas är född 2004 hos Tomas Eriksson i Storfors
e. Magaluffe u: Odartösen - Odar

Lukas träffade jag första gången som 8 månader gammal då hans dåvarande husse anlitat mig för unghästutbildningen och så småningom inkörning och inridning. Han har alltid varit väldigt vaken, rörlig och det finns hur många episoder som helst då han förekommit oss med egna initiativ.

Emil hade varit ett mer passande namn då han har rätt många rävar bakom sina lurviga öron. Jag menar att du måste ha ett visst mått av humor och självdistanans när du umgås med nordsvenskar, många har ponnykynne och i kombination med deras storlek bjuder det på dråpligheter.

Lukas gör alla typer av körupdrag, vi har spelat teater och filmat, han har rest Europa runt lugn som en filbunke. Men....är du det minsta okoncentrerad/slarvig så kan han än idag 13 år gammal pipa iväg och dra för minsta lilla.

Överskottsenergi och för lite stimulans är en livsfarlig kombination!

Lukas var egentligen tänkt som gårds- och elevhäst men när min dåvarande tävlingshäst skadade sig bytte jag klass och gav honom chansen.

Ngt jag inte ångrat även om karriären inte varit spikrak.

Han har vunnit mycket och hela tiden har vi fått höra;

- det är ju jättebra/jätteskoj men det räcker ju inte till på nästa nivå.

Det har varit vår drivkraft till att se hur långt det kan gå.

Han är idag regerande mästare i sportkörning och har representerat Sverige på såväl NM som VM med fina placeringar.

Detta i konkurrens med alla andra raser som är avlade för sporten.

Han är sund och har fått vara skadefri genom sin karriär.

Idag laddar vi för en trestjärnig tävling i Frankrike/Chablis. Senare följer ett Nordiskt mästerskap i Finland och jag har i dagsläget inte bestämt vilken av mina hästar som får försvara sin titel på SM.

Får vi vara hela och friska är siktet inställt på ett nytt VM i Holland 2018.

Ngt jag tagit med mig från bruks- till sportkörningen är den ovillkorliga lydnaden och precisionen som krävs och många slarvar med. Lukas bjuder varje vecka på oförglömliga ögonblick men ska jag nämna något alldeles speciellt var det nog att få stående ovationer av en kunnig VM-publik och mötas av en talkör ;

Lukas, Lukas, Lukas ! när vi gjorde entré på banan.

Att framvagnen sen lyfter när han accelererar och se öronen vinklade hela tiden frågande ;

-Hur många steg, hur långa steg och vart ska stegen bära?
Det är lycka!

